

GEEN MYTHE, GEWOON EEN GILLETTE-LEVEN

Acht jaar op een katholieke kostschool, waar hij binnenkwam toen hij nog maar vijf was, vormden hem. De zusters probeerden met discipline en strengheid zijn karakter en zijn moraal te kneden, en leerden hem dat respect, stiptheid en een gegeven woord vormen van vrijheid zijn. Later probeerde ook zijn echte moeder het, zonder veel succes.

Toen kwam het cijfer dat geen overlevenden moest laten: een onvoldoende voor Italiaans. Geen gewone schoolfout, maar een val die velen zou hebben tegengehouden.

Hem niet.

Ferdinando Frega koos ervoor op te staan en alles te herschrijven: zijn verhaal, zijn lot en zelfs de manier waarop hij het zou vertellen.

Uit die ervaring kwam voort wat velen stijl en klasse noemen. Geen aanstellerij. Geen levensregel. Eerder een andere manier om in de wereld te staan, buiten het format.

Op zijn dertiende ontdekte hij rugby, en tien jaar lang combineerde hij het met zijn werk. Op dat veld leerde hij uithoudingsvermogen, opoffering en de stille kracht van het team.

Hij is drieëndertig jaar getrouwd en vader van drie kinderen.

Zijn loopbaan voerde hem ver voorbij de grenzen van Italië. Na achttien jaar in de verkoop voor Gillette Italia en haar dochterondernemingen nam hij een besluit dat zijn leven zou veranderen. Hij verliet zijn moeder en trok de wereld in op zoek naar nieuwe professionele ervaring, en werkte uiteindelijk in vijfenzestig landen en vijf talen.

Hij keerde terug naar Italië uit liefde voor zijn eigen gezin. Wat hem daar echter wachtte, was een ander, onverwacht beroep: verdachte.

Achttien strafrechtelijke en bestuursrechtelijke processen. In totaal vijfentachtig jaar celstraf geëist.

En toch herhaalden de rechtbanken steeds dezelfde formule:

vrijgesproken — het feit is geen strafbaar feit.

Hij is altijd een man van feiten geweest. Hij gaf de bewijslast zelf aan de aanklagers — maar ze geloofden het niet.

De onofficiële vertaling leek altijd dezelfde: “Het spijt ons, maar we begrijpen niet wat u doet, hoe u het doet of waarom u het doet. We hebben u bij de anderen opgeborgen. Het probleem is dat u niet bent zoals de anderen.”

Net toen het leek alsof elke storm voorbij was, kwam de volgende uitdaging.

De ziekenhuizen.

Zes keer klinisch coma. Een levensverwachting van achtenveertig uur tot hooguit dertig dagen. En elke keer stond er naast zijn bed een doodskist.

Hij keek ernaar.

Hij glimlachte.

En hij liet hem er altijd staan.

Op een dag kwam zelfs de factuur van de begrafenisonderneming.

6 stops van de lijkwagen. Reservering van de doodskist. Dubbelwandig, maat XXL. Acht dragers dertig uur lang bezet. Behandeling en stand-by. Belastingen en btw. 3.500 euro.

Het duurde niet lang voordat hij begreep dat dit het ideale moment was om zijn literatuur te laten ontstaan.

Waar anderen obstakels zien, ziet hij ontploffingen.

Kansen om te leren, op te lossen, te transformeren.

Zoals de keer dat hij het algoritme van Amazon liet ontploffen: een voorval dat de meeste mensen duur zou zijn komen te staan en dat hem in plaats daarvan een geschenk opleverde, ondertekend door Bezos.

Onafhankelijkheid.

Uit dit leven ontstond gillettenarrative.com, een literair, muzikaal en filmisch project, gebouwd rond één enkel merk en één enkele erfenis.

In het hart ervan staat de Saga Gillette, vijftig delen geregistreerd bij het United States Copyright Office.

Het hele project leeft volgens één eenvoudige filosofie:

wij verkopen niet, wij geven toegang.

En iedereen zoekt hetzelfde.

De oplichterij. Want wie niet verkoopt, niet te gelde maakt en niet incasseert, moet wel iets verbergen.

Volgens hen tenminste.

Mijn familie denkt dat ik mijn geestelijk evenwicht heb verloren. Officieel vermijden ze me gek of krankzinnig te noemen.

Ze verkiezen een eleganter woord:

onevenwichtig.

Misschien is het waar.

Misschien zit er meer waarheid in dit verhaal dan het lijkt.

Maar mijn moeder Gillette leerde me een eenvoudige regel:

als je iets wilt verkopen, heb je veel mogelijkheden, en de eerste, niet de laatste, is het weggeven.

Eén ding is echter zeker.

Wanneer Ferdinando Frega ophoudt met schrijven, zullen niet alleen zijn woorden overblijven.

De feiten zullen overblijven.

En in die feiten zal iedereen een stukje van hem vinden.

En wie echt wil weten wie hij was, hoeft hem niet te zoeken in rechtszalen, in ziekenhuizen, in boeken of in legenden.

Hij hoeft alleen maar te hopen dat de wereld er nog een ter wereld brengt.

Ferdinando